

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON 10
OPĆINSKI SUD U LIVNU ODJELJENJE SUDA U DRVARU
Broj: 68 1 P 014342 21 P
Drvar, 15.07.2022. godine

OPĆINSKI SUD U LIVNU ODJELJENJE SUDA U DRVARU, sudac Dragan Čampara, u pravnoj stvari tražiteljica D. F. iz L., ... L., zastupana po punomoćniku Slaven Jukić, odvjetnik iz Livna, ul. Kneza Mutimira bb, punomoć u spisu, protiv tuženika B. Š. iz D., ul. ..., D., zastupan po punomoćniku Hasan Veladžić, advokat iz Bihaća, ul. V Korpusa br. 7, Bihać, punomoć u spisu, radi naknade štete, v.s.p. 1.000,00 KM, nakon održane i zaključene glavne, javne i usmene rasprave, zaključene dana 14.06.2022. godine, u prisutnosti punomoćnika tužiteljice lično, tuženog lično i punomoćnika tuženog lično, dana 15.07.2022. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

I Dužan je tuženi u roku od 30 dana i pod prijetnjom izvršenja isplatiti tužiteljici materijalnu štetu u iznosu od 2.636,12 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, počevši od dana 29.01.2021. godine, pa sve do konačne isplate.

II Dužan je tuženik naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka, u iznosu od 1.731,60 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, počevši od 15.07.2022. godine, kao dana presuđenja pa do konačne isplate.

O b r a z l o ž e n j e

Dana 05.05.2021. godine, tužiteljica je kod ovog suda podnijela tužbu protiv tuženog radi naknade štete. U tužbi tužiteljica navodi da se dana 29.01.2021. godine, na magistralnom putu Bosansko Grahovo – Drvar, u mjestu Kamenica, dogodila prometna nezgoda, na način da je vozaču K. S., dok je upravljao motornim vozilom, u vlasništvu tužiteljice, marke Hyundai Tucson, uslijed slabije vidljivosti, iznenada na cestu izletio veći broj konja, što isti nije mogao izbjeći, te tom prigodom ostvario kontakt prednjim dijelom svog vozila sa jednim od konja iz krda. U tužbi se navodi da je nastala velika materijalna šteta. Tužitelj se opomenom od 17.02.2021. godine, obratio tuženiku da naknadi štetu, kao vlasnik konja koji je prouzrokovao štetni događaj, ali tuženik je to odbio učiniti. Predlaže se da se tužbeni zahtjev u cjelosti usvoji kao osnovan, uz obavezu plaćanja troškova parničnog postupka.

Na zapisniku o glavnoj raspravi od 14.06.2022. godine, punomoćnik tužitelja je uredio tužbeni zahtjev, a prema nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka, u smislu odredbe čl. 56. st. 2. ZPP-a.

U pismenom odgovoru na tužbu od 31.05.2021. godine, tuženi osporava u cjelosti osnov i visinu tužbenog zahtjeva, navodeći prigovor promašene pasivne legitimacije na strani tuženog, jer u dotičnom krdu ima deset konja koji su stalno zajedno, a pripadaju šestorici vlasnika. Tuženi osporava navode tužbe i navodi da vozač putničkog vozila nije prilagodio brzinu uslovima na

putu i stanju na kolovozu, čime je vozač putničkog vozila prouzrokovao prometnu nezgodu, tim više što je kritičnog dana je nesporno da je bila dobra preglednost puta, pa se ne može govoriti o iznenadnom izlasku većeg broja životinja – konja. U odgovoru na tužbu, osporava se i visina tužbenog zahtjeva. Zbog svega navedenog, predlaže se da se tužbeni zahtjev tužiteljice u cjelosti odbije kao neosnovan.

Tužiteljica je u toku postupka utvrđivala činjenice, da je ždrijebe konja vlasništvo tuženog učestvovao u prometnoj nezgodi i da postoji uzročno-posljedična veza između ponašanja ždrijebeta tuženog i nastanka prometne nezgode i da se odgovornost tuženog zasniva na principima objektivne odgovornosti, te utvrđivala visinu nastale štete, pa je na te okolnosti tužiteljica provela slijedeće dokaze, uvidom i čitanjem slijedećih isprava: Izvješća o izvršenom prekršaju s prometnom nezgodom broj 02-03/7-2-03-198/21 od 02.02.2021. godine, sačinjenog od Ministarstva unutrašnjih poslova, MUP Kantona 10, PU Drvar, izvid štete broj 216399910032/1 od 01.02.2021. godine, sačinjen od Adriatic osiguranja, Podružnica Mostar, CD sa fotografijama, zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola, opojnih droga ili lijekova u organizmu ispitanika vozača K. S. broj NO 014187, sačinjen od MUP Kantona 10 Livno, PU Drvar, kopija – preslika prometne dozvole, sa datumima registracije broj ..., opomenu pred utuženje od 17.02.2021. godine, nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka prometne struke Miodraga Garić od 22.11.2021. godine, nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka strojarske struke dipl. ing Ivan Krezo iz Livna od prosinca 2021. godine, potvrdu dokumentacije saobraćajne nezgode broj 02-03/7-2-03-2790/21, sačinjen od MUP Kantona 10, PU Drvar od 29.01.2020. godine.

Punomoćnik tužiteljice je saslušao svjedoke: K. S., M. I. i V. S., te je saslušao stalne sudske vještake za cestovni promet Miodraga Garić i strojarske struke Ivana Krezo iz Livna.

Tuženi B. Š. je u toku postupka utvrđivao činjenice na okolnosti da na strani tuženika ne postoji pasivna legitimacija u ovom sporu, te da postoji isključiva odgovornost vozača putničkog motornog vozila tužiteljice za nastanak prometne nezgode. Za utvrđivanje tih činjenica, tuženi nije predlagao na pripremnom ročištu dokaze, niti je izveo dokaze na glavnoj raspravi.

Punomoćnik tuženog je na ročištu za glavnu raspravu saslušao tuženog Š. B. u svojstvu parnične stranke.

U ovoj pravnoj stvari, sud je utvrđivao odlučne činjenice, i to kao prethodno pitanje u smislu odredbe čl. 12. ZPP-a, a to je da li je ždrijebe konja opasna stvar, da li je ždrijebe konja vlasništvo tuženog Š. B. i da li je predmetno ždrijebe učestvovalo u prometnoj nezgodi, odnosno, da li postoji uzročno-posljedična veza između kretanja putničkog motornog vozila i ponašanja ždrijebeta tužitelja, da li je do nastanka štete došlo, odnosno, nastalo od drugog uzroka, koji je van ždrijebeta tuženog, da li je tuženik mogao predvidjeti, izbjeći, ili otkloniti posljedicu nastanka prometne nezgode, odnosno, štetno djelovanje ždrijebeta, da li je tuženik preduzeo sve potrebne radnje nadzora, čuvanja i zaštite konja, koji su se našli na cesti, pa i predmetnog ždrijebeta, utvrđivao je visinu štete.

Sud je ove činjenice utvrđivao dokazivanjem po osnovi odredbe čl. 8. i čl. 123. ZPP-a, pa je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Na osnovu materijalnih dokaza, koje je predložila tužiteljica, i na glavnoj raspravi izveo punomoćnik tužiteljice, je na nesporan način utvrđeno da je kritičnog dana 29.01.2021. godine, na magistralnom putu Bosansko Grahovo – Drvar, u mjestu Kamenica, dogodila se prometna nezgoda, na način da je vozaču K. S., dok je upravljao motornim vozilom u vlasništvu tužiteljice, marke „Hyundai Tucson“, registarske oznake ..., uslijed slabe vidljivosti i iznenada na cestu izletio veći broj životinja (konja), što isti nije mogao izbjeći, te je tom prilikom ostvario kontakt prednjim dijelom svog vozila sa jednim od konja iz krda, crnim ždrijebetom.

Ovo je potvrđeno uvidom u izvješće o izvršenom prekršaju prometnom nezgodom broj 02-03/7-2-03-198/21 od dana 02.02.2021. godine, sačinjenog od Ministarstva unutrašnjih poslova, PU Drvar, te sa fotodokumentacijom saobraćajne nezgode, sačinjeno od Ministarstva unutrašnjih

poslova, PU Drvar broj 02-03/7-2-03-2790/21, sa fotografijama kao sastavnim dijelom fotodokumentacije, kojim dokazima je sud u cjelosti povjerovao, tim prije što ni tuženi, odnosno njegov punomoćnik, nemaju posebnih primjedbi na iste dokaze, pa sud nije imao razloga nepovjerovati istim dokazima.

Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za cestovni promet, dipl. ing. Garić Miodraga iz Livna od 22.11.2021. godine, je utvrđeno da se vozač vozilom Hyundai kretao prilagođenom brzinom oko 40 km/h (11 m/s), a vlasnik konja koji je učestvovao u prometnoj nezgodi, kao skrbnik, nije osigurao adekvatno čuvanje konja noću i tokom svitanja, i njihovo ne-približavanje frekventnoj magistralnoj cesti Bosansko Grahovo – Drvar. Vještak navodi u svom nalazu i mišljenju da se nezgoda dogodila u nenaseljenoj zoni, na ravnoj dionici magistralne ceste M-14.2, dugoj oko 150 m, tokom svitanja (jutarnji sumrak), uz lošu atmosfersku vidljivost zbog magle, koja je česta na predmetnoj dionici magistralne ceste zbog guste šume sa obje strane, a prva i zadnja kritična pozicija nastaje kada vozač vozila Hyundai u jutarnjim satima može uočiti konja ispred vozila na desnoj strani dvotračne ceste, kada je bio udaljen od istog samo oko 17 m, u vremenu oko 1,50 sek., što odgovara tek mogućnosti uočavanja konja koji stoji na cesti, ili je sa desne strane izišao na magistralnu cestu, pod kratkim svjetlima na vozilu u vrijeme magle i pokušaja kočenja prije sudara.

Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka strojarske struke Ivana Krezo iz Livna, stvarna vrijednost vozila, prije oštećenja, iznosila je 12.305,00 KM, i da oštećenja nisu velika zbog male brzine vozila u trenutku kontakta, tako da je došlo samo do naslanjanja životinje na prednju lijevu stranu vozila, a zbog same težine životinje, došlo je do trajnog oštećenja dijelova za zanjenu i popravak, kao što je navedeno po izvidu štete Adriatic osiguranja broj 216399910032/1, kao i u tački 4. nalaza i mišljenja, i da ukupna šteta iznosi 2.076,12 KM.

Cijeneći nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za cestovni promet Miodraga Garić i nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka strojarske struke Ivana Krezo iz Livna, sud u nalazima i mišljenju vještaka nije našao nelogičnosti, nedosljednosti, protivrječnosti i površnosti, koje bi dovele u sumnju tačnost i uvjerljivost nalaza, jer isti nalaz i mišljenje vještaka za cestovni promet i vještaka strojarske struke, su sačinjeni nakon uvida u svu potrebnu dokumentaciju koja se nalazi u spisu, pa je sud cijenio nalaz i mišljenje vještaka za cestovni promet i strojarske struke kao tačne, neposredne, uvjerljive, objektivne, suglasne sa ostalim provedenim dokazima, sačinjen prema načelima konkretne nauke i pravilima struke i umijeća.

Nalaz i mišljenje vještaka za cestovni promet i strojarske struke, potvrđen je i iskazima stalnih sudskih vještaka za cestovni promet Garić Miodraga i strojarske struke Krezo Ivana, datih na ročištu za glavnu raspravu, koji su cjelovito, sadržajno i opširno odgovarali na postavljena pitanja punomoćnika stranaka i koji su odgovorili na svako pitanje punomoćnika stranaka, pa kako punomoćnici stranaka nemaju posebnih primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka, niti prijedloga za dopunu vještačenja na određene okolnosti, to sud nije imao razloga ne povjerovati, kako nalazu i mišljenju određenih u ovom postupku vještaka, tako i na iskaze samih vještaka.

Svjedoci S. K., I. M. i S. V. su u svojim iskazima suglasno izjavili i potvrdili odlučnu činjenicu u ovom postupku, da je konj – ždrijebe, koje je učestvovalo u prometnoj nezgodi, vlasništvo tuženog, jer su svi saslušani svjedoci potvrdili da su nakon prometne nezgode razgovarali sa tuženim kod njegove kuće. Sud je u cjelosti povjerovao iskazima saslušanih svjedoka, jer su svjedočili o onome što im je poznato neposrednim opažanjima kritičnog dana i u njihovim iskazima sud nije našao protivrječnosti i nelogičnosti.

Prema tome, neosnovani su navodi odgovora na tužbu, kao i navodi tijekom postupka tuženog B. Š. i njegovog punomoćnika, da nije utvrđeno da je predmetni konj u vlasništvu tuženog, odnosno, da tuženik nije imalac, odnosno vlasnik, istog konja i da su se kritične zgrade na licu mjesta nalazili konji vlasnika više osoba.

Naime, izjavivši prigovor nedostatka pasivne legitimacije na strani tuženog, obveza tuženog je bila da u smislu odredaba čl. 7., čl. 123., a u svezi čl. 126. ZPP-a, predloži dokaze i izvede

dokaze na tu okolnost, da njegov konj nije učestvovao u prometnoj nezgodi, a ne da svoje tvrdnje o promašenoj pasivnoj legitimaciji zasniva na dokazima protivne stranke.

Na osnovu svih izvedenih dokaza, cijeneći ih pojedinačno i u međusobnoj svezi, sud je na nesporan način utvrdio da je kritične zgrade, dana 29.01.2021. godine, u jutarnjim satima, na magistralnom putu Bosansko Grahovo – Drvar, u mjestu Kamenica, se dogodila prometna nezgoda, na način da je vozaču – svjedoku K. S., dok je upravljao putničkim motornim vozilom u vlasništvu tužiteljice, marke „Hyundai Tucson“, registarske oznake ..., uslijed slabe vidljivosti iznenada na cestu izletio veći broj konja, i isti nije mogao izbjeći, te je tom prigodom ostvario kontakt prednjim dijelom svoga vozila sa konjem – ždrijebetom, imaoca tuženog Š. B. i da je tom prigodom na vozilu u vlasništvu tužiteljice nastala materijalna šteta, te da je ponašanje predmetnog konja vlasnika tužitelja bilo u uzročno-posljedičnoj vezi sa nastalom prometnom nezgodom.

U ovoj pravnoj stvari, predmet spora je obligaciono-pravni zahtjev tužiteljice za naknadu štete. Pri odlučivanju u ovoj pravnoj stvari, sud je primjenio odredbe čl. 158. st. 2., čl. 173., čl. 174., čl. 185., čl. 189. st. 1. i st. 2., čl. 190., čl. 192., čl. 277. st. 1., u svezi čl. 324. preuzetog Zakona o obligacionim odnosima („Sl. list SFRJ“, broj 29/78; 39/85; 45/89; 57/89; „Sl. list FBiH“, broj 2/92, 13/93, koji se primjenjuje kao Federalni zakon, temeljem čl. IX V Ustava F BiH, „Sl. novine F BiH“, broj 1/94 i 29/03, dalje: ZOO).

U ovoj pravnoj stvari se u toku postupka, obzirom na tvrdnje tužbe i odgovora na tužbu, pojavilo kao prethodno pitanje, u smislu čl. 12. ZPP-a, da li je konj – ždrijebe vlasništvo tužitelja, koje je učestvovalo u prometnoj predmetnoj nezgodi, opasna stvar, obzirom da se radi o domaćoj životinji.

ZOO ne sadrži definiciju opasne stvari, već prepušta sudovima da u svakom konkretnom slučaju odluče hoće li neka stvar ili djelatnost biti kvalificirana kao opasna. Pojam opasne stvari u ovoj parnici, usko je vezan uz objektivnu odgovornost za štetu, za čiji se nastanak ne traži krivnja, već isključivo povećana opasnost stvari za okolinu. Budući da ZOO ne daje definiciju opasne stvari, konkretnije određenje tog pojma može se pronaći u sudskoj praksi, pa je prema ujednačenoj sudskoj praksi u svezi opasne stvari, opasne stvari su one stvari koje po svojoj namjeri, osobinama, položaju, mjestu i načinu upotrebe, ili na drugi način, čine povećanu opasnost štete za okolinu, a naročito kod životinja, njihova svojstva i ponašanju, pa ih se mora nadgledati i upotrebljavati s povećanom pozornošću.

Danas preovladava shvatanje da je osnov odgovornosti za štete od domaćih životinja stvoreni ili održavani povećani rizik od nastanka štete, što znači, da se domaće životinje tretiraju kao opasne stvari. Kriteriji za ocjenjivanje stupnja opasnosti koju životinja predstavlja za okolinu treba biti njeno uobičajeno ponašanje. O tome ovisi hoće se odgovornost za štetu, koju je uzrokovala životinja, odlučiti po kriteriju krivnje, ili prema kriteriju odgovornosti od opasne stvari. U konkretnom slučaju, na nesumnjiv način je utvrđeno da se radi o konju, mlađe starosne dobi – ždrijebe i kao kriteriji za ocjenjivanje stupnja opasnosti za okolinu, koji konj te dobi se nalazi bez nadzora na magistralnoj cesti, je njegovo uobičajeno ponašanje u određenoj situaciji, a s obzirom na njegovu prirodu i ćud. Kako se radi o konju mlađe dobi i da je isti u takvom dobu razigran, rastrčan, nepredvidljiv, pun živahnosti, a nalazi se bez ikakvog nadzora i po noći i po danju se kreće magistralnom cestom, to sud zaključuje da je konj, koji je učestvovao u prometnoj nezgodi – opasna stvar.

Navodi punomoćnika tuženog u završnoj riječi na glavnoj raspravi, da se u ovoj pravnoj stvari osnov odgovornosti za štetu, koju pričinio domaća životinja, nalazi se u krivici vlasnika domaće životinje, a kako nije dokazano da je predmetni konj vlasništvo tuženog, to treba biti osnov za oslobađanje od odgovornosti tuženog, sud cijeni takve navode neosnovanim, proizvoljnim i neuvjerljivim.

Naime, tačno je da ranija jugoslovenska pravna doktrina nije imala jedinstveni stav u odnosu na pitanje, po kojem osnovu vlasnik domaće životinje odgovara za štetu koju ona pričinio i da je

bilo shvatanje da vlasnik domaće životinje treba da odgovara po osnovu pretpostavljene krivice, dok se samo za štetu koju pričinu divlja životinja, odgovara po osnovu objektivne odgovornosti. Međutim, za odgovornost za štetu od životinja (bilo domaćih, bilo pitomih ili divljih), odgovara se po objektivnoj odgovornosti, jer je njihovo ponašanje samo djelimično predvidljivo, ili pak potpuno nepredvidljivo.

Ovo stoga, što, pojam opasne stvari, odnosno djelatnosti, usko je vezan za odgovornost za štetu, za čiji se nastanak ne traži krivnja, već isključivo povećana opasnost za okolinu. Imajući u vidu utvrđeno činjenično stanje u ovoj parnici, da su se konji, pa i ždrijebe koje je učestvovalo u prometnoj nezgodi, bez ikakvog nadzora su se kretali javnom magistralnom cestom, to u svakom slučaju predstavlja povećanu opasnost za okolinu, pa se pri odlučivanju u ovoj pravoj stvari primjenjuju odredbe čl. 154. st. 2., čl. 173., čl. 174., čl. 185. i čl. 189. ZOO, a ne odredbe ZOO o pretpostavljenoj krivici.

Naime, u postupku je na nesumnjiv način utvrđeno da tuženik kao vlasnik – imatelj predmetnog konja kao opasne stvari, nije poduzelo sve potrebne radnje nadzora, čuvanja i zaštite takvog konja kao opasne stvari, a u postupku je utvrđeno suprotno, da tuženi kao imatelj konja, je ostavio svoje konje na otvorenom prostoru, blizu magistralne ceste Drvar – Bosansko Grahovo, bez nadzora ili drugih mjera, kao npr. vezivanja konja, a što tuženik tijekom postupka tu činjenicu i ne osporava. Teret dokazivanja postojanja razloga za isključenje odgovornosti po odredbi čl. 177. ZOO, je na tuženom, kao imatelju konja, a u toku postupka, na te okolnosti, nisu provedeni dokazi, pa čak šta više, tužitelj do zaključenja pripremnog ročišta nije predlagao niti jedan dokaz, kako na gore navedene okolnosti, tako i na druge okolnosti.

Rezimirajući utvrđeno činjenično stanje i podvođeci utvrđeno činjenično stanje pod normu materijalnog prava, sud utvrđuje da je šteta na vozilu tužiteljice nastala u svezi sa opasnom stvari, pa je sud usvojio tužbeni zahtjev, po osnovi odredbe čl. 154. st. 2., čl. 173., čl. 186. i čl. 189. ZOO.

Odlučujući o visini materijalne štete, sud polazi od odredbe čl. 185. ZOO, kojom odredbom je propisano da je odgovorno lice dužno uspostaviti stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala, a ukoliko uspostavljanje ranijeg stanja ne uklanja štetu potpuno, odgovorno lice je dužno da ostatak štete da u novcu. Zavisno od okolnosti konkretnog slučaja, sud je cijenio kojima od ova dva načina se šteta može nadoknaditi da bi se oštećenikova materijalna situacija dovela u stanje u kome je bilo prije naknade štete.

Odredbom čl. 189. st. 1. i st. 2. ZOO, propisano je da se visina obične štete određuje u novcu, na osnovu vrijednosti oštećenog dobra, prije i poslije prouzrokovanja štete, a prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, tako da razlika između ove dvije novčane vrijednosti predstavlja visinu obične štete, izraženo u novcu, te istovremeno i visinu naknade štete na koju ima pravo oštećena u ovom postupku.

Iz provedenih dokaza, a naročito izvida štete Adriatic osiguranja, nalaza i mišljenja vještaka za oblast strojarstva, utvrđena je visina materijalne štete, i to u iznosu od 2.636,12 KM, a koji se odnosi na dijelove za zamjenu, branik prednji 470,70 KM, rešetka hladnjaka 105,42 KM, rešetka u braniku prednjem 36,06 KM, poklopac motora 987,36 KM, blatobran lijevi 398,92 KM, unutrašnja zaštita blatobrana lijevog 77,66 KM, što ukupno iznosi 2.076,00 KM, uz cijenu popravke radno vrijeme 560,00 KM.

Stoga je sud, po osnovi odredbe čl. 185. i čl. 189. ZOO, odlučio kao u izreci.

Odluka o zakonskim zateznim kamata zasniva se na odredbi čl. 277. st. 1. ZOO, a u svezi čl. 324. ZOO.

Odluka o troškovima parničnog postupka se zasniva na odredbi čl. 383., čl. 386., čl. 387. i čl. 396. ZPP-a, pa je tužiteljici koja je uspjela u sporu su priznati troškovi, i to za sastav tužbe u iznosu od 240,00 KM, pristup punomoćnika tužiteljice na pripremno ročište dana 27.10.2021.

godine u iznosu 240,00 KM, pristup punomoćnika tužiteljice na ročište za glavnu raspravu dana 11.05.2022. godine u iznosu od 240,00 KM i nastavak na ročište za glavnu raspravu dana 14.06.2022. godine iznos od 120,00 KM, troškovi vještačenja u iznosu 520,00 KM, troškovi pristupa svjedoka 20,00 KM, sudska taksa 100,00 KM, što ukupno iznosi 1.480,00 KM, sve uvećano za 17 % PDV-a u iznosu od 251,60 KM, pa troškovi ukupno iznose 1.731,60 KM.

Sud je troškove parničnog postupka obračunao prema istaknutoj vrijednosti predmeta spora u tužbi (1.000,00 KM) i prema odredbi čl. 12. i čl. 13. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata F BiH („Sl. novine FBiH“, broj 22/04).

Sud nije dosudio tužiteljici iznose na ime troškova prijevoza za 3 x po 80 KM, za svaki, te troškova izbivanja iz ureda 6 sati, ukupno 480,00 KM (čl. 26. st. 1. točka 5. i čl. 31. Tarife), jer punomoćnik tužiteljice do zaključenja glavne rasprave nije opredijelio troškove prijevoza na relaciji Livno – Drvar – Livno za svaki pristup, a prema cijeni najkvalitetnijeg goriva, prema udaljenosti sjedišta kancelarije punomoćnika i zgrade suda Odjeljenja, te nije opredijelio za svako ročište ukupan broj sati odsustva iz kancelarije. Sud nije uzeo u obzir i sudsku taksu na presudu u iznosu od 100,00 KM, jer tužiteljica nije platila sudsku taksu pa ne može potraživati te troškove.

Odluka o zakonskim zateznim kamatama na dosuđene troškove parničnog postupka se zasniva na odredbama čl.396. st. 3. ZPP-a, 277. st. 1. ZOO i čl. 28. st. 2. Zakona o izvršnom postupku, jer obaveza naknade parničnih troškova je novčana obaveza koja dospjeva donošenjem odluke, na koju je protivna stranka obvezna plaćati zakonsku kamatu od donošenja odluke do isplate.

Iz naprijed navedenih razloga, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Sudac:
Dragan Čampara

Pravna pouka:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba. Žalba se podnosi Kantonalnom sudu u Livno, putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude. Žalba se podnosi u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranu.